

A Dzīves vētras

- ❖ Šķērsot Galilejas jūru nakts melnumā, pat vētrains laika apstākļos, Pēterim, Andrejam, Jēkabam un Jānim, pieredzējušiem zvejniekiem, nebija nekas jauns.
- ❖ Tomēr šī vētra viņus pārspēja. Vējš uzsita viņus, kas pārpludināja laivu un apdraudēja viņu dzīvības. Tad viņi attapās... Kur ir Jēzus? Vai Viņš guļ? Kāpēc Viņš mums nepalīdz? Vai Viņam vienalga, kas ar mums notiek? (Mk. 4:35–38).
- ❖ Arī mums nākas sastapties ar grūtībām. Mēs Jēzum lūdzam palīdzību, bet šķiet, ka Viņš guļ. Mēs nejūtam Viņa klātbūtni. Bet Viņš ir tepat.
- ❖ Gaidiet brīdi, kad Viņš nomierinās mūsu vētru: „Klusu, mierā!” (Mk.4:39). Viņš rūpējas par mums (1. Pēt. 5:7). Viņš spēj nomierināt mūsu vētras. Neaizmirstiet Viņu slavēt un pateikties, kad Viņš to darīs (Mk. 4:40–41).

B Slimības

- ❖ Divpadsmit gadus ilgsa asiņošana, nespējot atrast nevienu ārstu, kas varētu viņai palīdzēt, sieva bija nonākusi nabadzībā un zaudējusi cerību (Mk. 5:25–26). Mūsdienās ir valstis, kurās nav bezmaksas medicīniskās aprūpes, un šis stāsts joprojām var būt realitāte.
- ❖ Tomēr mums visiem var nākties saskarties ar situācijām, kad slimība mūs ierobežo un nomāc, un nespējam atrast atvieglojumu.
- ❖ Sieva Jēzū saskatīja risinājumu, un viņas ticība viņu izglāba (Mk. 5:27–29).
- ❖ Mums jātic, ka Jēzus var izmantot prasmīgus ārstus, lai mūs dziedinātu, vai arī veikt tiešu brīnumu mūsu dzīvē.
- ❖ Jebkurā gadījumā Jēzus mūs aicina nodot Viņam visas savas nastas un rūpes (Mt. 11:28-30).

C Katastrofas

- ❖ Kara, vardarbības un dabas katastrofu dēļ Ījaba dzīve radikāli mainījās (Ījaba 1:13–19). Mēs visi esam pakļauti katastrofām, vai tās būtu dabas katastrofas, vai arī tās, ko izraisa ļaunums, kas valda šajā pasaulē.
- ❖ Kā mēs reaģēsim? Kā reaģēja Ījabs?
  - Viņš nevainoja Dievu un neatteicās no Viņa
  - Viņš pieķērās Viņam ar visu spēku
  - Viņš uzticējās pat visgrūtākajos brīžos
  - Viņš ticībā skatījās uz brīnišķīgo nākotni (Ījaba 19:25–27)
- ❖ Ja nepadodamies, tad redzēsim, ka pat visgrūtākajos pārbaudījumos Dievs vienmēr ir klāt. Viņš mūs mīl un dod mums spēku, lai vājībā rastu spēku, izmisumā – drosmi, bet nelaimēs – cerību (Joēla 3:10; Rom. 5:3-5).
- ❖ Ja šobrīd piedzīvosi grūtus brīžus, atceries, ka Dieva mīlestība un rūpes par tevi ir visdrošākais un stabilākais, kas tev dzīvē ir.

D Vilšanās

- ❖ Paredzētais: Jēzus ir Mesija, kurš atbrīvos Israēlu. Realitāte: Viņš ir miris (Lk. 24:18-21). Viņu vilšanās bija tik liela, ka nespēja pieņemt pat visvairāk acīmredzamos pierādījumus par Jēzus augšāmcelšanos (Lk. 24:22-24).
- ❖ Jēzus pacietīgi palīdzēja viņiem atgūt cerību. Beidzot „tad viņu acis tika atvērtas“ (Lk. 24:31), un viņi skrēja, lai iedrošinātu tos, kuri joprojām bija vīlušies (Lk. 24:32-35; 2. Kor. 1:4). Ko varam mācīties no viņu pieredzes?
  - Neatļaut šaubām iesakņoties prātā
  - Jēzus joprojām ir kopā ar mums pat mūsu vilšanās brīžos
  - Viņš atrisinās mūsu neskaidrības, ja vien mēs to ļausim
  - Jēzus labāk nekā mēs zinām, kāda ir mūsu realitāte

E Redzēt Jēzu

- ❖ Kad Elena H. Vaita bija dziļā izmisumā, viņai tika dota atklāsme, kurā viņa ieraudzīja Jēzu.
- ❖ Viņa saprata, ka Viņš izprot visu, ko viņa piedzīvo. Kādā brīdī Jēzus, uzliekot roku viņai uz galvas, sacīja: „Nebīsties.“
- ❖ Viņa redzēja brīnišķīgas ainas, un viņai šķita, ka ir sasniegusi debesu drošību un mieru.
- ❖ Šis sapnis viņai deva cerību un ticību, kā arī pārliecību, ka var paļauties uz Dievu.